

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี มีการเปิดรับวัฒนธรรมและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบโดยตรงกับการดำรงชีวิตของคนในประเทศ การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของประเทศต่าง ๆ มีอัตราสูงขึ้น ท่ามกลางกระแสเศรษฐกิจถดถอยของโลก ดังนั้นความสำคัญของการพัฒนาประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินทุนและทรัพยากรต่าง ๆ อีกต่อไป แต่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคนในประเทศเป็นสำคัญ จากทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) กำหนดบนพื้นฐานการเสริมสร้างทุนของประเทศทั้งทุนทางสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็ง โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา และอัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคน เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะทำให้ประชากรของชาติมีคุณภาพและศักยภาพ โดยทั่วไปรัฐจะกำหนดระบบการศึกษาเป็นสามระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนพอที่มีความรู้ อ่านออก เขียนได้ ระดับต่อมาคือระดับมัธยมศึกษา เป็นระดับที่พัฒนาคคนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นจากระดับประถมศึกษา ระดับที่สามคือระดับอุดมศึกษา เป็นระดับการศึกษาที่มีเป้าหมาย คือ การผลิตคนที่มีความรู้ ความสามารถ ความคิดและความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษานอกระบบ และการศึกษาดลอดชีพซึ่งเป็นการศึกษาที่ไม่ได้เรียนเฉพาะในโรงเรียน จึงกล่าวได้ว่าความเจริญของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับประชากรที่มีคุณภาพด้านการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, หน้า 18 - 25)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 - 2554) ได้กล่าวถึงคุณภาพการศึกษาของไทยว่า จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากแผนการศึกษา

ฉบับที่ 8 - 9 แต่ก็ยังไม่ถึงระดับการศึกษาภาคบังคับ และก็ยังต่ำกว่าประเทศแถบเอเชียด้วยกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 4 วิชาหลัก คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต่ำกว่าร้อยละ 50 รวมทั้งยังขาดความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานด้านการคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์ ส่วนทักษะการอ่านของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 2 จาก 5 ระดับ

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550) และผลการทดสอบ มาตรฐานการศึกษาระดับชาติ (คณะกรรมการการศึกษาและการพัฒนา, 2549, หน้า 25 - 26) พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 - 4 ในทุกสาระวิชานั้น มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งแสดงให้เห็น คุณภาพการศึกษาของไทยที่ต้องมีการพัฒนาอีก นอกจากนี้การศึกษาของสำนักคิดตามและ ประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยผล การจัดทำระบบรายงานผลการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 175 เขต โดยพบว่าด้านคุณภาพการเรียนการสอน มีนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษา ตอนปลายมีผลการเรียนดีคูณถึง 400,000 กว่าคน โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษนั้น และจากผลการประเมิน หรือทดสอบทางด้านการศึกษาของหลายหน่วยงาน ที่พบว่าคุณภาพ การศึกษาของเด็กไทยค่อนข้างต่ำ (สยามรัฐ, 2549, หน้า 7)

ยุทธวิธีการเรียนที่ดีเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ แมคคอกซ์ (Maddox, 1965, p. 9) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น แต่ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย พบว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบ ตกหรือทำคะแนนสอบ ได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดทางการเรียนปานกลางหรือต่ำกว่า ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคน นอกจากจะขึ้นกับองค์ประกอบทางด้าน สติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความขยันหมั่นเพียร ความพยายามและวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 30 - 40 และยังขึ้นอยู่กับการโอกาสและ ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ร้อยละ 10 - 15 และลินแกรนด์ (Lindgren, 1969, pp. 49 - 51) กล่าวว่า สาเหตุ ที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำร้อยละ 33 การมีความสนใจเรียนร้อยละ 25 เข้าใจปัญหาร้อยละ 15 ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จใน การเรียนนั้น เนื่องมาจากมีวิธีการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำไม่ดีร้อยละ 25 และขาดความสนใจ ในการเรียนร้อยละ 35

ปัญหาการเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จอาจเกิดจากหลายสาเหตุและเหตุผลที่สำคัญก็มา จากตัวนักเรียนนั่นเอง พระมหาสุพจน์ สมเพชร (2547, หน้า 3) ได้ทำการศึกษาพบว่า ปัญหาในการ เรียนที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีสาเหตุมาจากนักเรียนเกียจคร้านเรียนหนังสือ ไม่ตั้งใจ เรียน ไม่สามารถจำบทเรียนได้ ไม่สามารถแบ่งเวลาเรียนกับเวลาเล่นได้ และนรารัตน์ กิจเจริญ

(2547, หน้า 4) ได้ทำการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องไม่เข้าใจบทเรียน ไม่สามารถแก้ปัญหามือการเรียนตกต่ำ ขาดสมาธิในการเรียน สนใจกิจกรรมมากกว่าการเรียน ส่วนปัญหาที่ครูผู้สอนประสบเกี่ยวกับการเรียนการสอนคือ ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับการเรียน เช่น เล่นในห้องเรียน ไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่ทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคในการสอนของครู พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว มีผู้ให้ความสนใจศึกษาและแก้ไขมาโดยตลอด ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของโฮลทซ์แมน (Holtzman, 1965, p. 5) ได้ศึกษาพบว่ายุทธวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวได้ว่า ถ้านักเรียนยุทธวิธีการเรียนที่ดี มีวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนที่ดีมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนสูง เมห์เรนส์ และเลห์แมน (Mehrens & Lehman, 1975, p. 584) กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือสติปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ และยุทธวิธีการเรียน ดังนั้นนักเรียนก็ควรที่จะได้รับการพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับยุทธวิธีการเรียนที่เหมาะสม

ยุทธวิธีการเรียนนั้นเป็นเทคนิคหรือรูปแบบการเรียนเฉพาะของบุคคลที่แตกต่างกันทั้งในด้านการคิด เรียนรู้ และการจดจำเพื่อเอาชนะอุปสรรคการเรียนต่างๆ ที่บุคคลต้องเผชิญรวมทั้งเป็นการพัฒนาเสริมสร้างความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมในเรื่องการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยยุทธวิธีในการเรียนนั้นสามารถที่จะปรับเปลี่ยนใหม่ให้ดีขึ้นตามความต้องการ ทั้งนี้สืบเนื่องจากประสบการณ์ของบุคคลนั้น (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรสุกกุล, 2543, หน้า 84 - 85) นอกจากนี้ ฮาซลาม และบราวน์ ได้ทำการศึกษาพบว่า การสอนยุทธวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนมียุทธวิธีในการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ, 2541, หน้า 17 อ้างอิงจาก Haslam & Brown, 1967) นอกจากนี้ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนมีเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายุทธวิธีการเรียนนั้นสามารถที่จะสอนและฝึกฝนให้นักเรียนเพื่อที่จะได้มียุทธวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 เป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้น พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (ม.ป.ป., หน้า 46) กล่าวว่าวัยรุ่นตอนต้นนั้นเป็นวัยที่กำลังพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งอาจมีทั้งทางที่ดีหรือในทางที่ไม่ดี มีผลทำให้เกิดความมั่นใจหรือไม่มั่นใจในตนเองได้ กล้าหรือไม่กล้าตัดสินใจ รู้สึกภาคภูมิใจหรือต่ำต้อยในตัวเองได้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนได้

และวัยรุ่นตอนต้น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย และอารมณ์ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในการศึกษา และเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ จึงมีปัญหาทางด้านการเรียนมากที่สุด (นันทิกา ทวิชาชาติ, 2550) จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 คน ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง โดยเป็นผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ วิชาสังคม และวิชาแนะแนว เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน พบว่าผู้สอนมีความคิดเห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดีเกิดจากการที่นักเรียนปฏิบัติตัวที่ไม่เหมาะสมกับการเรียน เช่น ไม่มีการเตรียมตัวที่ดีเกี่ยวกับการเรียน ไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่ค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่แบ่งเวลาเกี่ยวกับการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน พุดคุยและเล่นกันในห้องเรียน ไม่ทำการบ้านมาส่ง ไม่สอบถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ไม่อ่านบททบทวนบทเรียน ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย เข้าห้องเรียนสาย อ่านหนังสือสอบเมื่อใกล้จะสอบ คือไม่ได้อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยก็ยังได้สัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียนซึ่งมีนักเรียนจำนวน 37 คนในโรงเรียนแห่งเดียวกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนที่ไม่ดีนั้นมาจากการที่นักเรียนปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการเรียนที่ไม่ดี ไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนพบเจอเป็นประจำ ดังนั้นจึงควรได้รับการพัฒนาและปรับปรุงยุทธวิธีการเรียน เพื่อให้มีการพัฒนาการเรียนที่ดีและมีผลการเรียนเป็นที่น่าพอใจ

การให้คำปรึกษากลุ่มได้มีผู้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษาเป็นจำนวนมากไม่ว่าเป็นครูนำไปพัฒนาเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบด้านการเรียน การปรับตัว พัฒนาตนเองในการเรียน พฤติกรรมการเอาใจใส่ในการเรียน การใช้เวลาในการเรียน พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน เป็นต้น เพราะการให้คำปรึกษากลุ่มนั้นเป็นการช่วยให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้เปลี่ยนแปลงวิธีการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม นอกจากนี้ยังช่วยให้สมาชิกมีทักษะกับการจัดการกับปัญหาของตนเอง (Corey, 2008, p. 3) โดยที่สมาชิกภายในกลุ่มมีความต้องการหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไขเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกันมาปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาสได้แสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของแต่ละคน ได้สำรวจตนเอง ฝึกการยอมรับตนเอง กล้าที่จะเผชิญปัญหา ใช้ความคิดในการแก้ปัญหา รวมทั้งได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น จริงใจ มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (กาญจนา ไชยพันธุ์, 2549, หน้า 2)

ดังนั้นผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมียุทธวิธีการเรียนที่เหมาะสม โดยผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงวิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นกระบวนการให้คำปรึกษาที่มีเป้าหมายคือ การมุ่งช่วยให้ผู้รับบริการสามารถยอมรับตนเองและผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข ตลอดจนเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ให้เกิดความเหมาะสม และยังช่วยให้สมาชิกได้สำรวจวิธีที่เราับความเชื่อลักษณะที่ทำลายตนเอง และเป็นประโยชน์ที่เอื้อต่อการสร้างความเชื่อขึ้นมาใหม่ได้ (Corey, 2004, pp. 400 - 415) สามารถที่จะยอมรับตนเอง ฟังพาดตนเองได้ ไม่ตำหนิตนเองและผู้อื่น รู้จักวิธีการแก้ปัญหา ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น ปลอดภัย จริงใจต่อกัน เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ปรับเปลี่ยนวิธีการคิดที่ไม่สมเหตุผล ผลเกี่ยวกับการเรียนและนำไปสู่การมียุทธวิธีการเรียนที่เหมาะสมและมีผลการเรียนที่ดีเป็นนักเรียนที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ต่อยุทธวิธีการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับยุทธวิธีการเรียนหลังจากที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง
2. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มียุทธวิธีการเรียนในระยะหลังการทดลองมากกว่าในระยะก่อนการทดลอง
3. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มียุทธวิธีการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มียุทธวิธีในการเรียนดีขึ้น โดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
2. นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มียุทธวิธีการเรียนที่ดีขึ้น
3. โรงเรียนสามารถที่จะนำไปโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมไปพัฒนายุทธวิธีการเรียนกับนักเรียนในโรงเรียนได้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบ Mixed Design เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อยุทธวิธีการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านรถไฟ จำนวน 145 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่มีคะแนนยุทธวิธีการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 34 คน คัดเลือกนักเรียนที่มีคุณสมบัติครบเกณฑ์และมีความสนใจ จำนวน 23 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบ่งกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1.2.1 นักเรียนไม่มีภาระที่ต้องทำงานหลังจากเลิกเรียนหนังสือ
- 1.2.2 ผู้ปกครองมีความพร้อมในการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการเรียน
- 1.2.3 นักเรียนไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
- 1.2.4 มีความพร้อมและยินดีเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการให้คำปรึกษา และระยะเวลาการทดลอง

2.1.1 วิธีการให้คำปรึกษา จำแนกเป็น 2 วิธี ได้แก่

2.1.1.1 การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

2.1.1.2 วิธีปกติ

2.1.2 ระยะเวลาการทดลอง

2.1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.2.2 ระยะหลังการทดลอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ยุทธวิธีการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ยุทธวิธีการเรียน** หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในพฤติกรรม 7 ด้าน ต่อไปนี้

1.1 การเตรียมตัวในการเรียน คือ การจัดเตรียมอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียน การส่งงานตามเวลาที่กำหนด การอ่านบทเรียนล่วงหน้า การเข้าชั้นเรียน

1.2 การจัดแบ่งเวลาในการเรียน คือ การจัดตารางเวลาประจำสัปดาห์ และการกำหนดเวลาอ่านหนังสือในแต่ละวัน

1.3 การเอาใจใส่ในการเรียน คือ ไม่พูดคุยหรือเล่นกับเพื่อนขณะเรียน ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ตอบคำถามครูเกี่ยวกับบทเรียน และปรึกษาเพื่อน

1.4 การเลือกจดบันทึกสาระสำคัญในการเรียน คือ การฟังคำบรรยายจากครูผู้สอน การเลือกข้อมูลสำคัญจากการบรรยาย การจดบันทึกย่อจากคำบรรยาย และจากการอ่านหนังสือ

1.5 การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม คือ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด และการอ่านหนังสือประกอบการเรียนต่าง ๆ ทั้งคู่มือการเรียน หนังสือพิมพ์ และวารสาร รวมทั้งการค้นหาข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ

1.6 การทบทวนบทเรียน คือ การทำการบ้านรวมถึงงานต่าง ๆ และการอ่านทบทวนสิ่งที่เรียนมา

1.7 การเตรียมตัวสอบ คือ การวางแผนการสอบ การทดลองทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบต่าง ๆ

2. **การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม** หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาเป็นกลุ่ม ที่เน้นความสำคัญของความคิด ความเชื่อ ข้อชวนให้สมาชิกในกลุ่มเปลี่ยนความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล มาสู่ความคิดความเชื่อที่สมเหตุสมผล ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาอมรับและเข้าใจว่า ความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลของแต่ละคนส่งผลให้เกิดอารมณ์ที่ไม่เป็นสุข จะต้องช่วยให้เขาเข้าใจว่า ความคิดเช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ทำไมจึงเกิดขึ้นและแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลกับอารมณ์ที่ไม่เป็นสุขกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 2 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจว่า อารมณ์ที่ไม่เป็นสุขจะมีอยู่ต่อไป เพราะยังคงมีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลและย่ำคิดย่ำทำอย่างไม่สมเหตุสมผล

ขั้นที่ 3 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเปลี่ยนความคิด โดยจัดความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลให้หมดสิ้นไป แล้วทดแทนขึ้นด้วยความคิดที่สมเหตุสมผล

ขั้นที่ 4 วางแผนในการพัฒนาปฏิกิริยาได้ตอบที่สมเหตุสมผลของผู้รับปรึกษา เพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่สมเหตุสมผลหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้มั่นคงต่อไป

3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านรถไฟ ปีการศึกษา 2551 ที่มีคะแนนยุทธวิธีการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และมีคุณสมบัติ ดังนี้ คือ นักเรียนไม่มีภาระที่ต้องทำงานหลังจากเลิกเรียนหนังสือ ผู้ปกครองมีความพร้อมในการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ นักเรียนไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และมีความพร้อมและยินดีเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้

4. วิธีการปกติ หมายถึง การได้รับการเรียนการสอนตามปกติของโรงเรียน โดยไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม